

skiftede stemningen. På et tidspunkt var hele Tinget – bortset fra Fremskridtspartiet, der var delt – for et forbud mod gentest i de to situationer. Nu kan jeg se, at tingene er rullet lidt tilbage igen, for jeg kunne i hvert fald høre på V's og K's ordførertaler, at nogle erhvervsinteresser gjorde sig stærkere gældende end de etiske betænkeligheder ved brug af gentest, og det er måske meget naturligt, at synspunkterne afviger her.

Den lange tid betyder også, at Danmark ikke kommer først, som vi oprindeligt gerne ville. Norge har allerede lovgivet på området, og en lang række andre lande er på vej. I bemærkningerne har vi kun nævnt Sverige, men jeg ved, at der i både Østrig, Holland og andre steder arbejdes med lovgivning om de ting. Jeg ved også, at både Nordisk Råd og Europarådet har anbefalet, at vi lovgiver på området.

Det er kedeligt, at vi ikke kom først; men det betyder til gengæld, at vi kan berolige forsikringsselskaberne med, at de ikke behøver at frygte at komme i den situation, at de kommer ud for en international konkurrenceforvridning, fordi Danmark står alene. Det er en almindelig europæisk trend, at man vil forbyde gentest. At det sker først i de små lande, er ganske vist ikke sædvanligt, fordi der er tale om en svær diskussion. Denne blanding af tekniske og etiske spørgsmål er ikke let at håndtere, og det er også derfor, vi har været lidt længe om at lave en ordentlig lovgivning. Men den diskussion har man til gengæld lettest ved at føre i små lande, og jeg er ikke i tvivl om, at efterhånden som flere og flere af de små lande får deres lovgivning på plads, vil også de større lande og formodentlig også EU komme med, så vi kan få en fælles lovgivning.

Om selve forslaget skal jeg kun sige, at vi er meget enige i hovedsigtet – det er naturligt nok, det er jo vores forslag, der er blevet omsat her – men det betyder altså også, at vi mener, at ministeren helt reelt har bestræbt sig på at trække den rette linje mellem, hvad der skal forbydes, og hvad der ikke skal forbydes.

Om det så er lykkedes i enhver henseende, ja, det er jo det, vi skal behandle under udvalgsarbejdet. Vi har fået høringsvarene. Vi ser, at der er nogle, der har sat spørgsmålstegn ved det. Det ser vi som et godt materiale til brug under udvalgsarbejdet, så jeg skal bare her give tilsagn om et positivt udvalgsarbejde, og så vil jeg se frem til den endelige vedtagelse af en lov i denne samling.

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Det var til hr. Rahbæk Møller, og jeg – som jo altså på en måde er én af fædrene til lovforslaget gennem det tidligere beslutningsforslag – vil spørge: Kan hr. Rahbæk Møller have noget imod, at et forsikringsselskab respektive en pensionskasse benytter de oplysninger, som man rent faktisk kommer i besiddelse af, når man skal til at tegne en forsikring?

Der er jo blandede oplysninger om arveanlæg og om helbredstilstand ved sådanne genetiske undersøgelser. Hvorfor vil man generelt sige: Væk med dem. De skal være forbudt, og det skal være strafbart overhovedet at benytte dem. Anerkender hr. Rahbæk Møller ikke ordet risikooplysninger for den, der skal tegne sådan en forsikringskontrakt?

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Vi respekterer naturligvis, at forsikringsselskaberne opdeler deres kunder efter helbred og dermed risikoklasse. Det er en etableret retstilstand. Man kan diskutere, om det er godt eller skidt, men sådan er det; og det har vi ingen intentioner om at lave om på.

Det, vi ønsker, det, der var vores sigte med beslutningsforslaget, var at undgå, at man begyndte at sortere yderligere på grund af genetiske dispositioner ved fremtidige test.

Der er flere ting i det. Der er det, at vi ønsker ikke at tvinge folk, der ikke selv vil have at vide, hvad deres gener indeholder, til at tage en sådan test. Men vi går lidt videre – og det er så svar til hr. Erling Oxdam – vi mener heller ikke, at man overhovedet skal bruge den.

Der er forskellige grunde til det. Bare for at give én grund: Hvis det var muligt at bruge sådan en test, som man fik frivilligt, ja, så ville folk vel, hvis de nu kom med en ren gentest, få en billigere og bedre forsikring. Jamen så ligger der jo et pres på alle os andre, også på hr. Oxdam og mig selv, for at gå hen og tage en sådan gentest.

Altså med andre ord: Der ville direkte eller indirekte ligge et pres på alle for at få testen foretaget, og det ønsker vi ikke. Derfor ønsker vi et forbud både mod at forlange en gentest, men også mod at bruge den, hvis den er taget af anden grund.